

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010411
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4618010411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému A. N. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27.11.2019, č.k. 3T/29/2018-403, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. mája 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému

A. N., rodenému T., narodenému XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., Ul. I. I. XXXX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove

u k l a d á

podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, zistiť príťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 4 a podľa § 42 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 1, 3 Trestného zákona spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e vo výrokoch o trestoch týkajúcich sa obžalovaného A. N.:

- rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 13.06.2018, sp. zn. 8T/23/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 23.08.2018, sp. zn. 3To/50/2018,
- trestný rozkaz Okresného súdu Žilina z 31.01.2019, sp.zn. 35T/6/2019, doručený obvinenému 26.06.2019, právoplatný 20.09.2019,
- rozsudok Okresného súdu Čadca z 27.03.2019, č.k. 1T/134/2018-130 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29.10.2019, č.k. 1To/45/2019-200 a
- rozsudok Okresného súdu Nitra z 09.12.2019, č.k. 21T/74/2019-198, právoplatný 09.12.2019,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej „súd I. stupňa“), zrušujúc podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona rozsudok Okresného súdu Trenčín zo 06.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 11.10.2019, sp. zn. 2To/138/2018 vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine a treste svoj podklad,

uznal obžalovaného A. N. za vinného pre spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaný (pokračovací) prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou ženského pohlavia dňa 12.01.2018 v čase okolo 14.29 h. z IP adresy 151.236.225.168 Port50013, ktorej užívateľom bol v danom dni a čase A. N., s podvodným úmyslom vylákať finančné prostriedky uverejnil na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát pod č. 81343545, pod nickom „L.“ tel. č. XXXX XXX XXX, lokalita F., v ktorom ponúkal na predaj mobilný telefón zn. K. iD. Xs, XXgb, za sumu 320 eur, pričom na uvedený inzerát reagovala poškodená B.. K. L., ktorá telefonicky kontaktovala predajcu, s ktorým sa chcela dohodnúť na podmienkach predaja, pričom doposiaľ nestotožnená osoba ženského pohlavia, ktorá sa predstavila ako „C.“ s poškodenou následne komunikovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, pričom poškodenej následne poslala prostredníctvom SMS inštrukcie potrebné k úhrade predmetného mobilného telefónu a to na číslo účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, variabilný symbol XXXXXXXX, ktorého majiteľom a jediným disponentom je A. N., následne nato poškodená dňa 15.01.2018 prostredníctvom internet bankingu vykonala prevod zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 320 eur na vyššie uvedený účet, na čo mal byť predmetný mobilný telefón poškodenej zaslaný najneskôr do dňa 16.01.2018 do 14.00 h., k čomu však nedošlo a poškodenej sa už nepodarilo dovolať na vyššie uvedené číslo a do dnešnej doby jej mobilný telefón nebol zaslaný a neboli jej ani vrátené peniaze, čím poškodenej B.. K. L. spôsobil škodu vo výške 320 eur,

2/ spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou ženského pohlavia dňa 22.01.2018 v čase asi o 10.00 hod. z presne nezisteného miesta z telefónneho čísla XXXX XXX XXX s podvodným úmyslom zareagoval na inzerát, ktorý dňa 20.01.2018 v presne nezistenom čase na internetovú stránku www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> vložila poškodená B.. G. E. ohľadne kúpy 3 ks vstupeniek na koncert Karla Gotta konajúceho sa dňa 25.01.2018 o 19.00 hod. na zimnom štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave, pričom obžalovaný prostredníctvom nestotožnenej osoby ženského pohlavia poškodenej, ktorá sa v tom čase nachádzala v práci v obci G. A., E. XXXX ponúkol na predaj 3 ks VIP vstupeniek na predmetný koncert, preto poškodená po vzájomnej dohode dňa 22.01.2018 na pošte v obci H. A. previedla na číslo účtu E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vkladom finančnú hotovosť vo výške 270 eur za účelom kúpy týchto 3 VIP vstupeniek, ktoré jej obžalovaný nezaslal, pretože takými vstupenkami nedisponoval, čím poškodenu B.. G. F., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. G. nad H., F. ulica XXXX/XX uviedol do omylu a spôsobil jej škodu 270 eur.

Za to súd I. stupňa obžalovanému uložil podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcich okolností a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 4, § 42 odsek 1, § 41 odsek 1, 3 Trestného zákona, spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu (odňatia slobody) so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 13.06.2018, sp. zn. 8T/23/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 23.08.2018, sp. zn. 3To/50/2018, rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18.10.2018, sp. zn. 4To/66/2018 a ním zrušený rozsudok Okresného súdu Trnava z 28.01.2014 sp. zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014, sp. zn. 6To/32/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V adhéznom výroku podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej B. G. F. v sume 270 eur a poškodenej B. K. L., v sume 320 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, napádajúc ho vo výroku o vine a treste, a prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej „prokurátor“), napádajúc ho vo výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania predložených prostredníctvom obhajcu namietal postup súdu I. stupňa pri ukladaní trestu, keď vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ukladal súhrnný trest odňatia slobody a súčasne zrušil podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výrok o treste z tohto rozhodnutia (v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18.10.2018, sp.zn. 4To/66/2018) a tiež ním zrušený rozsudok Okresného súdu Trnava z 28.01.2014, sp.zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014, sp. zn. 6To/32/2014.

Zdôraznil, že skutok v posudzovanej trestnej veci (v tomto konaní) bol spáchaný jeho dokonaním dňa 22.01.2018.

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 1T/35/2012 bol rozsudok vyhlásený v jeho neprítomnosti 28.03.2018 a bol mu doručený až 17.5.2018. Za týchto okolností by sa jednalo o súbeh trestných činov, avšak uvedeným rozsudkom pod sp. zn. 1T/35/2012 mu bol uložený súhrnný trest, ktorým súd zrušil aj výroky o treste rozsudku Okresného súdu Trnava z 28.01.2014, sp. zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014 sp. zn. 6To/32/2014.

Skutok v teraz prejednávanej trestnej veci spáchaný 22.01.2018 tak bol spáchaný po vyhlásení uvedeného odsudzujúceho rozsudku, preto nejde o zbiehajúcu sa trestnú činnosť a preto výroky o treste odsudzujúcich rozhodnutí Okresného súdu Topoľčany a Okresného súdu Trnava nemali byť zrušené a súhrnný trest preto nemal byť ukladaný v trestnej sadzbe podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona (1 až 5 rokov) ale v trestnej sadzbe za prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, t.j. do 2 rokov odňatia slobody.

Trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov preto hodnotí ako nezákonný.

V rámci posúdenia primeranosti výšky ukladaného trestu nad rámec uvedeného zdôraznil jeho postoj k súdnej trestnej činnosti konaní, keď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.09.2019 sa k skutku priznal a tento oľutoval. Žiadal tiež prihliadať aj na trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina vo veci pod sp.zn. 35T/6/2019, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 18.3.2018, dokonaný dňa 31.3.2018 a spáchaný obdobným spôsobom ako prejednávaný skutok.

Súd konštatoval, že vo vzťahu k tejto trestnej činnosti a prejednávanej veci ohľadom skutku spáchaného dňa 12.01.2018 a dokonaného dňa 22.1.2018 neboli splnené podmienky podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, teda že sa nejedná o ďalší čiastkový útok tvoriaci súčasť pokračovacieho trestného činu, a to vzhľadom na to, že skutok dokonaný dňa 31.03.2018 bol spáchaný potom, ako Okresný súd Topoľčany dňa 18.03.2018 vyhlásil rozsudok sp. zn. 1T/35/2012.

Podotýka, že Okresný súd Topoľčany dňa 18.03.2018 vyhlásil rozsudok v jeho neprítomnosti a tento rozsudok mu bol oznámený až jeho doručením dňa 17.05.2018, ako to vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.10.2018, sp.zn. 4To/66/2018.

Ak by sa účinky vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2012 zo dňa 18.03.2018 posudzovali podľa dňa 17.05.2018, kedy mu bol tento odsudzujúci rozsudok oznámený, mal by mu byť uložený spoločný trest aj vo vzťahu ku skutku vo veci vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 35T/6/2019 a to v rámci trestnej sadzby do 2 rokov odňatia slobody.

Žiadal preto, aby odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie aj v tomto smere a pokiaľ dospeje k záveru, že vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/6/2019 nie sú naplnené zákonné podmienky podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, prihliadol pri určovaní výmeru trestu v tejto veci na uvedený trestný rozkaz uložený trest a uložil mu rovnaký trest, aký mu bol uložený Okresným súdom Trenčín sp. zn. 2T/92/2018, keďže v súčte týchto trestov je možné túto sankciu považovať za dostatočnú.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, e/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zruší rozsudok Okresného súdu Trenčín zo 06.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/138/2018 vo výroku o vine a vo výroku o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona uloží spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, prípadne aby postupoval

podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina sp.zn. 35T/6/2019.

Obžalovaný v odvolacích námietkach formulovaných vo vlastnom podaní namietal, že súd I. stupňa nezohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal a inkriminovaný čin oľutoval a že pri objasňovaní jeho trestnej činnosti napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, čím by vznikol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dva ku dvom. Ďalej namietal i nesprávny postup, keď v rámci ukladania súhrnného trestu bol zrušený i výrok o treste jeho skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia (vo veci Okresného súdu Topoľčany 1T/35/2012 v zmysle už vyššie uvedených námietok formulovaných obhajcom) a napokon i neprimeranosť mu uloženého trestu, keď najprísnejšie trestným zo zbíhajúcich sa trestných činov je u neho prečin podvodu so sadzbou trestu odňatia slobody do 2 rokov. Súd I. stupňa mu tak mohol i upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Napadnutý rozsudok tiež hodnotil ako unáhlený z dôvodu, že súd I. stupňa mal počkať na rozsudok Okresného súdu Nitra z 09.12.2019, sp.zn. 21T/74/2019.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa, aby v nej znova konal a rozhodol.

Prokurátor vytkol výroku o treste napadnutého rozsudku (obdobne ako obžalovaný) ukladanie súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 28.03.2018, sp.zn. 1T/35/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18.10.2018, na druhej strane vyslovujúc tiež názor, že súhrnný trest bolo potrebné naopak uložiť vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina z 31.01.2019, sp. zn. 35T/6/19.

Výrok o vine ako aj ukladanie spoločného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trenčín vo veci pod sp.zn. 2T/92/2018 hodnotil ako zákonný, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný skutok tvorí čiastkový útok pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona vo vzťahu k skutku, pre ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018.

Keďže naposledy uvedeným rozsudkom Okresného súdu Trenčín bol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona vo výroku o treste zrušený rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 13.06.2018, sp.zn. 8T/23/2018 a bol ukladán súhrnný trest, bolo namieste zrušiť vo výroku o treste aj tento rozsudok (ako to učinil súd I. stupňa).

Súd I. stupňa však nesprávne postupoval v prípade rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18.10.2018, sp. zn. 4To/66/2018, kedy bol súhrnný trest ukladán nesprávne, nakoľko vo vzťahu k tomuto skutku sa jedná o recidívu, a preto mal byť ukladán v danom prípade samostatný trest. S týmto rozsudkom súvisel aj nesprávne zrušený rozsudok Okresného súdu Trnava z 28.01.2014, sp.zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014, sp. zn. 6To/32/2014.

Čo sa týka trestného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 35T/6/19, súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 13.06.2018, sp.zn. 8T/23/2018, pretože ho považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Avšak vzhľadom k tomu, že Okresný súd Topoľčany svojím rozsudkom zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/23/2018 vo výroku o treste, mal do ukladania súhrnného trestu podľa zahrnúť aj trestný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/6/19 a zrušiť ho čo do výroku o treste.

Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolnostiach podľa § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 4, § 42 odsek 1 a § 41 odsek 1, 3 Trestného zákona, spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon tohto trestu zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zruší vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 13.06.2018, sp.zn. 8T/23/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.08.2018, sp.zn. 3To/50/2018 a trestný rozkaz Okresného súdu Žilina z 31.01.2019, sp. zn. 35T/6/19, doručený 26.06.2019 a právoplatný dňa 20.09.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolatelia zotrvali v argumentácii aj v konečných návrhoch na písomne predložených dôvodoch odvolania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného aj prokurátora sú dôvodné, a to vo vzťahu k výroku o treste napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o vine, ktorý obžalovaný síce taktiež napadol odvolaním ale vo vzťahu ku ktorému v odvolacej argumentácii konkrétne námietky neuviedol, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu predpokladanom v § 2 odsek 10 Trestného zákona. Dôkazy takto vykonané v súhrne bez dôvodných pochybností preukazujú, že skutok ustálený súdom I. stupňa vo výrokovej časti napadnutého rozsudku v bode II/ sa stal, a tento je žalovaným prečinom, resp. čiastkovým útokom pokračovacieho prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1 Trestného zákona spoločne so skutkom, pre ktorý bol obžalovaný už skôr odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 06.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 11.10.2019, sp.zn. 2To/138/2018 (ktorý bol pre potrebu ukladania spoločného trestu obžalovanému prevzatý do výroku o vine) a že ho spáchal (spoločným konaním hoci s nestotožnenou osobou) obžalovaný.

Súd I. stupňa sa v dostatočnom rozsahu i kvalite vysporiadal s dôkazným stavom k otázke viny pri jeho vyhodnotení v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku a svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri posúdení viny obžalovaného vecne a logicky zahrnul do odôvodnenia napadnutého rozsudku v súlade s § 168 odsek 1 Trestného poriadku. V tejto časti, aj s ohľadom na nenamietanie otázky viny obžalovaným v ním podanom odvolaní, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku ako na vecne správne, bez potreby doplnenia alebo opakovania v ňom obsiahnutej argumentácie.

Odvolací súd však dospel k záveru o nevyhnutnosti korekcie výroku o treste napadnutého rozsudku, keď súd I. stupňa sa jednak nesprávne vysporiadal s otázkou viacčinného súbehu, resp. recidívy posudzovanej trestnej činnosti obžalovaného v tejto trestnej veci vo vzťahu k jeho trestnej činnosti, pre ktorú bol už skôr odsúdený.

Obaja odvolatelia zhodne a správne vo svojej podstate namietali, že súdená trestná činnosť obžalovaným nebola spáchaná vo viacčinnom súbehu s trestnou činnosťou rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18.10.2018, sp. zn. 4To/66/2018 a rozsudku Okresného súdu Trnava z 28.01.2014 sp. zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014, sp. zn. 6To/32/2014.

Na tom základe nebolo možné obžalovanému ukladať tzv. súhrnný trest aj za trestnú činnosť vyplývajúcu z týchto rozsudkov a v nadväznosti na to uvedené rozsudky vo výroku o treste nebolo možné zrušiť a nahradiť ich súhrnným trestom v tejto trestnej veci v zmysle § 42 Trestného zákona.

Naopak súd I. stupňa nezohľadnil ďalšie odsúdenie obžalovaného relevantné z pohľadania potreby ukladania súhrnného trestu a navyše k ďalšiemu inému takto relevantnému odsúdeniu obžalovaného došlo až po vyhlásení napadnutého rozsudku.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť

miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Primárne treba zdôrazniť, že dňom ukončenia protiprávnosti konania v tejto veci súdeného pokračovacieho prečinu podvodu je deň 22.01.2018.

Z relevantných odsúdení obžalovaného v iných trestných veciach (z celkovo 19 záznamov v registri trestov) sú relevantné - pre posudzovanú otázku zákonnosti trestu, ktorá sa odvíja od správnosti posúdenia viacčinného súbehu a recidívy a na tom základe či je alebo nie je namieste obžalovanému ukladať súhrnný trest a ak áno vo vzťahu ku ktorým skorším odsúdeniam - nasledovné odsúdenia a ich vzťah k posudzovanej trestnej činnosti.

Súd I. stupňa sa primárne správne vysporiadal s otázkou posúdenia žalovaného skutku (bod 2/ napadnutého rozsudku) ako súčasťou (čiastkovým útokom) jedného pokračovacieho trestného činu spoločne so skutkom rozsudku Okresného súdu Trenčín zo 06.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 11.10.2019, sp.zn. 2To/138/2018 (bod 1/ napadnutého rozsudku), čo odôvodňuje uloženie obžalovanému tzv. spoločného trestu (§ 41 odsek 3 s poukazom na § 122 odsek 10, 13 Trestného zákona), pri súčasnom zrušení výroku o vine tohto skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia, ako aj jeho ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Uvedeným rozsudkom Okresného súdu Trenčín bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 6 mesiacov.

Súčasne šlo o súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 13.06.2018, sp. zn. 8T/23/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 23.08.2018, sp. zn. 3To/50/2018.

Vo vzťahu k týmto rozhodnutiam, súdený trestný čin spáchaný 22.01.2018 bol nepochybne spáchaný skôr než došlo k vyhláseniu prvého odsudzujúceho rozsudku v týchto trestných veciach (13.06.2018).

Vo vzťahu k trestnej činnosti rozsudku Okresného súdu Trenčín u súdeného prečinu nejde o (viacčinný) súbeh z dôvodu, že táto je súčasťou pokračovacieho trestného činu, čo odôvodňuje uloženie spoločného (nie súhrnného) trestu.

Vo vzťahu k trestnej činnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok u súdeného prečinu ide o (viacčinný) súbeh, s následkom ukladania súhrnného trestu.

Ďalej bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina z 31.01.2019, sp.zn. 35T/6/2019, doručeným obvinenému 26.06.2019, právoplatným 20.09.2019. Účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku má trestný rozkaz jeho doručením obvinenému (§ 353 odsek 8 Trestného poriadku).

Podstatné však je, že týmto trestným rozkazom došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu obžalovanému vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Ružomberok.

Z toho vyplýva, že trestná činnosť rozsudku Okresného súdu Ružomberok a trestného rozkazu Okresného súdu Žilina je spáchaná vo viacčinnom súbehu.

Pre posúdenie viacčinného súbehu a recidívy v takom prípade je rozhodujúci čas vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Ružomberok (13.06.2018) pretože jeho výrok o treste je trestom aj za trestnú činnosť obsiahnutú v trestnom rozkaze Okresného súdu Žilina (čo tento okresný súd vyjadril výrokom o upustení od súhrnného trestu z dôvodu, že trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Ružomberok pokladá pre obžalovaného za dostatočný).

Z toho dôvodu je nevyhnutné ukladať obžalovanému súhrnný trest aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina (s následkom zrušenia výroku o upustení od súhrnného trestu tohto trestného rozkazu).

Ďalej odvolací súd vlastnou činnosťou zabezpečenými listinnými dôkazmi (o vykonanie ktorých doplnil i dokazovanie na verejnom zasadnutí) zistil, že obžalovaný ešte pred vyhlásením napadnutého rozsudku (27.11.2019) bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Čadca z 27.03.2019, č.k. 1T/134/2018-130 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29.10.2019, č.k. 1To/45/2019-200.

Z predloženého spisu je zrejmé, že o tomto odsúdení súd I. stupňa v čase vyhlásenia rozsudku nemal vedomosť. Iné odsúdenia obžalovaného zisťoval z odpisu registra trestov (aktualizovanom k

19.11.2019), v ktorom uvedené odsúdenie ešte nebolo uvedené. Nič to však nemení na tom, že pokiaľ by súd I. stupňa využil možnosť zabezpečenia si výpisov aj z iných súdu elektronicky dostupných lustrácií (lustrácia STA a súdy), čo však nevyužil, vedel by o prebiehajúcich iných trestných stíhaniach obžalovaného v štádiu súdneho konania a mohol tak preveriť aktuálny stav týchto trestných stíhaní, aby tak predišiel riziku ukladania nezákonného trestu.

Zistil by tak totiž, že rozsudkom Okresného súdu Čadca bolo vo vzťahu k obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trenčín vo veci 2T/92/2018, čo by ho malo viesť k záveru, že trestná činnosť, ktorá je predmetom týchto odsudzujúcich rozhodnutí (Okresných súdov Čadca a Trenčín) je trestnou činnosťou spáchanou vo viacčinnom súbehu s následkom ukladania súhrnného trestu v tejto trestnej veci aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Čadca.

Ďalej odvolací súd zistil, že až po vyhlásení napadnutého rozsudku (27.11.2019) bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra z 09.12.2019, č.k. 21T/74/2019-198, právoplatným 09.12.2019 (zabezpečením tohto rozsudku bol zistený chybný záznam v registri trestov, že ide o trestný rozkaz).

Týmto rozsudkom bolo vo vzťahu k obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Ružomberok vo veci pod sp.zn. 8T/23/2018. Keďže uvedený výrok tohto rozsudku zjavne chybne nereagoval na skutočnosť, že v čase jeho vyhlásenia bol výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok už skôr (06.11.2018) v rámci ukladania súhrnného trestu zrušený rozsudkom Okresného súdu Trenčín vo veci pod sp.zn. 2T/92/2018, odvolací súd uvedený výrok hodnotil ako upúšťajúci od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k uvedenému rozsudku Okresného súdu Trenčín.

Z uvedeného výroku je totiž zrejmé, že trestná činnosť, na ktorú sa vzťahoval označený rozsudok Okresného súdu Nitra, je trestnou činnosťou spáchanou vo viacčinnom súbehu s v tejto veci posudzovanou trestnou činnosťou, s následkom ukladania súhrnného trestu i vo vzťahu k tomuto rozsudku.

Okrem už vyššie uvedeného súd I. stupňa pochybil, keď dospel k záveru, že súdená trestná činnosť je spáchaná vo viacčinnom súbehu s trestnou činnosťou, na ktorú sa vzťahuje rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 28.03.2018, sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18.10.2018, sp. zn. 4To/66/2018 a rozsudok Okresného súdu Trnava z 28.01.2014 sp. zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014, sp. zn. 6To/32/2014.

Posudzovaná trestná činnosť spáchaná 22.01.2018 nepochybne bola spáchaná pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Topoľčany (1T/35/2012), ku ktorému došlo 28.03.2018, súd I. stupňa však opomenul zohľadniť, že týmto rozsudkom bol ukladaný jednak spoločný a jednak súhrnný trest vo vzťahu k skorším odsúdeniam obžalovaného, ku ktorým došlo rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota vyhláseným už 07.11.2013, sp.zn. 11T/155/2013, a rozsudkom Okresného súdu Trnava z 28.01.2014, sp. zn. 30T/39/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2014, sp. zn. 6To/32/2014.

Posudzovaná trestná činnosť, pretože bola spáchaná až po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Trnava z 28.01.2014, predstavuje recidívu (nie viacčinný súbeh) vo vzťahu k trestnej činnosti, na ktorú sa vzťahuje rozsudok Okresného súdu Trnava (30T/39/2011) aj rozsudok Okresného súdu Topoľčany (1T/35/2012) a preto vo vzťahu k týmto rozhodnutiam neprichádza v tejto trestnej veci obžalovanému uloženie súhrnného trestu, ako na to napokon správne a zhodne poukázali obaja odvolatelia.

Zohľadňujúc všetky tieto zistenia odvolací súd vo výroku o treste zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku, teda preto, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, čím súčasne porušil Trestný zákon jednak v ustanoveniach upravujúcich uloženie súhrnného trestu (§ 42) a v nadväznosti na to aj v ustanovení § 219 Trestného zákona, na podklade ktorého obžalovanému ukladal trest z pohľadu základnej trestnej sadzby odňatia slobody (čo sa logicky následne odrazilo aj v nesprávnej úprave tejto trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona).

Súčasne treba konštatovať, že v dôsledku vyššie uvedených pochybení súd I. stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, čím naplnil i dovolací dôvod uvedený v § 371 odsek 1 písmeno h/ Trestného poriadku.

Podľa zásad ukladania súhrnného a spoločného trestu (§ 41, § 42 Trestného zákona) mal súd I. stupňa ukladať spoločný a súčasne súhrnný trest obžalovanému v základnej trestnej sadzbe pre trestný čin (z viacerých zbiehajúcich sa) najprísnejšie trestný.

Súd I. stupňa tak nesprávne vychádzal zo sadzby 1 až 5 rokov odňatia slobody v zmysle § 219 Trestného zákona, ktorá sa však odvíjala v napadnutom rozsudku práve od rozsudku Okresného súdu Topoľčany vo veci pod sp.zn. 1T/35/2012, vo vzťahu ku ktorému však, ako bolo už vyššie uvedené, neprichádza do úvahy ukladať súhrnný trest.

Zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti pritom najprísnejšie trestným činom je prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody v sadzbe až do 2 rokov. Trest odňatia slobody uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov preto neprichádza do úvahy.

Súčasne podľa zásad ukladania súhrnného a zhodne i spoločného trestu, takýto trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

V posudzovanom prípade to znamená, že základnou trestnou sadzbou odňatia slobody, v ktorej zákonne prináleží obžalovanému ukladať trest je sadzba do 2 rokov odňatia slobody.

Pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona (aplikáciu ktorého ustanovenia odôvodňujú dve priťažujúce okolnosti, bez zistenia poľahčujúcich okolností, s ktorým záverom sa už súd I. stupňa správne vysporiadal) sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o tretinu, t.j. na 8 mesiacov.

S ohľadom na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 06.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 11.10.2019, sp. zn. 2To/138/2018 (ktorý je súčasne zrušovaný z dôvodu ukladania spoločného trestu) bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 6 mesiacov, v posudzovanej trestnej veci ukladaný spoločný a súčasne súhrnný trest nemôže byť z pohľadu druhu ani výmery miernejší.

Z dôvodu skutkovej mnohosti súdenej trestnej činnosti v spojení s množstvom trestných činov, pre ktoré sa spoločný a súhrnný trest obžalovanému ukladá (okrem žalovaného činu aj pre ďalšie trestné činy, na ktoré sa vzťahuje ďalších päť odsudzujúcich rozhodnutí), ako aj vzhľadom na mnohopočetnú recidívu obžalovaného z minulosti (celkovo 19 záznamov v registri trestov) i fakt opakovane ukladaných aj nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré zjavne na obžalovaného (vzhľadom na opakované zrecidivovanie) nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, dospel odvolací súd k záveru o potrebe uloženia obžalovanému nepodmienečného (spoločného a súhrnného) trestu odňatia slobody na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 2 rokov, ktorý plne zodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Trestného zákona.

Obžalovaného odvolací súd zaradil na výkon tohto trestu, zhodne ako súd I. stupňa, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti (22.01.2018) bol vo výkone trestu odňatia slobody (naposledy 06.01.2017) vo veci Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 30T/39/2011 pre úmyselný trestný čin (úmyselné ublíženie na zdraví a iné).

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona v nadväznosti na vyššie uvedenú argumentáciu zrušil vo výrokoch o trestoch týkajúcich sa obžalovaného :

- rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 13.06.2018, sp. zn. 8T/23/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 23.08.2018, sp. zn. 3To/50/2018,
- trestný rozkaz Okresného súdu Žilina z 31.01.2019, sp.zn. 35T/6/2019, doručený obvinenému 26.06.2019, právoplatný 20.09.2019,
- rozsudok Okresného súdu Čadca z 27.03.2019, č.k. 1T/134/2018-130 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29.10.2019, č.k. 1To/45/2019-200 a
- rozsudok Okresného súdu Nitra z 09.12.2019, č.k. 21T/74/2019-198, právoplatný 09.12.2019,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

ak vzhľadom na

Navyše podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa označeného zákonného ustanovenia ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Obžalovaný spôsobom svojho doterajšieho života, s poukazom na jeho kriminálnu minulosť podmienky na uloženia ochranného dohľadu vo vyššie uvedenom rozsahu splnil.

Rozhodnutím uvedeným spôsobom odvolaciemu súdu nebránili ani zistenia o iných prebiehajúcich trestných stíhaniach obžalovaného, vychádzajúc z aktuálneho stavu týchto iných trestných vecí.

Napokon odvolací súd konštatuje, že týmto rozsudkom nedošlo k zásahu do (adhézneho) výroku o náhrade škody poškodeným, ktorým súd I. stupňa správne priznal nimi riadne a včas uplatnené nároky, ktoré boli dokazovaním preukázané a aj skutkovo ustálené v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku (resp. vo vzťahu k skutku v bode 1/ šlo o prevzatie adhézneho výroku zo skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia).

Hodnotiac tak odvolania obžalovaného a prokurátora vo vyššie uvedenom rozsahu za dôvodné, odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.